

[Vilhelm Rasmussen.]

nemgaaende 6—7 Gange saa meget Hartkorn i Gennemsnit som Husmændene, og til Trods for, at der er denne svimlende Forskel i Hartkorn eller, om de Herrer foretrækker det, i Hektarer, er der alligevel en saa beskeden Forskel i de gennemsnitlige Indtægter, at Gaardmanden ikke en Gang har dobbelt saa meget i Gennemsnitsindtægt som Husmanden. Hvad skal det saa ikke blive til nu, da der aldeles utvivlsomt er en Landbrugskrise? Hvad maa ikke den højtærede Finansminister være indstillet paa med Hensyn til Skatteligningens Resultater, naar 1927 og 1928 har givet de Resultater, jeg her har nævnt?

Men det er ogsaa mærkeligt af en anden Grund, for ser vi, hvorledes Medhjælpere i Haandværk og Industri — det vil jo i det væsentlige sige Arbejderne — opgiver Indtægt, hvoraf de maa betale Skat, bliver man i allerhøjeste Grad forbløffet, for disse Arbejdere, som Statistiken altsaa kalder Medhjælpere, har i 1928 haft en skattepligtig Indtægt paa 2 380 Kr., og Arbejderne indenfor Handelen — der ogsaa kaldes Medhjælpere — har haft en gennemsnitlig Indtægt paa 2 576 Kr. Nu ved jeg nok, at det falder ærede Medlemmer af Venstre for Brystet, at en Arbejder har Sul paa Brødet; det kan aldrig gaa, mener man, men jeg ser nu et stort kulturelt Fremskridt deri, at Arbejderklassens Indtægter vokser, og at Arbejderklassens Fritid vokser; det er begge Dele Midler til stadig Dygtiggørelse, stadig kulturel Højnelse af vort Folk. Det er imidlertid en Ting for sig. Men forklar mig, hvorledes det kan gaa til, at den gennemsnitlige Indtægt for Medhjælperne i Industri, Haandværk og Handel ligger omkring 2 400 Kr., og at den gennemsnitlige skattepligtige Indtægt for den danske Gaardmand, der sidder inde med Hovedmængden af Danmarks frugtbare Jord, i 1928 af de lignende Myndigheder er opgivet til 2 900 Kr. Jeg tror nok, at den Slags Kendsgerninger, der jo hviler paa den officielle Statistik — og denne stammer fra de skiftende Finansministre — vækker Bybefolkningen til Eftertanke. Den kan ikke begribe det.

Maa jeg saa til Slutning have Lov til at gøre en Bemærkning i Anledning af nogle Avisafsøringer eller Meddelelser i den konservative Presse i Aftes vedrørende Forhandlingerne i Nedrustningsudvalget. I disse Meddelelser, der i det væsentlige er gentaget i „Berlingske Tidende“s Morgennummer, hedder det meget rigtigt — naar

det staar i Bladene, kan jeg jo ogsaa nævne det, uden at det kaldes Indiskretion —, at et æret Medlem af det konservative Parti udtalte Ønsket om, at der maatte komme det, han kaldte et positivt Forsvarsforslag til Behandling i Udvalget.

Formanden: Forhandlingerne i Udvalget kan ikke diskuteres her.

Vilhelm Rasmussen: Det maa jeg altsaa bøje mig for; jeg kan saa kun sige, at det ikke er rigtigt, hvad der er fremkommet i den konservative Presse.

Simonsen (Aarhus): Naar jeg ønsker at udtale mig her, er det for paa det bedste at anbefale et Andragende, som fra det jydsk Musikkonservatorium i Aarhus er indsendt til Undervisningsministeriet om Statstilskud paa Finansloven til Elevfripadser og til Nedsættelse af Honorarerne for Konservatoriets Kursus i Musik og Sang for Lærere og Lærerinder.

Musikkonservatoriet er oprettet af kgl. Kammermusikus Johan Nilsson og ledes af denne. Det har bestaaet i 3½ Aar, og i den Tid er det godtgjort, at der er Trang til en saadan Institution i Jylland, og at den er i Stand til at yde en fortrinlig Undervisning, der berettiger den til Støtte af Staten paa Finansloven. Som paa saa mange andre Omraader har det ogsaa med Hensyn til Musik og Sang vist sig, at en stor Del Personer i Jylland ikke kan faa Adgang til den højere Undervisning — skønt det kunde have afgørende Betydning for dem —, fordi de kun kan faa Del deri ved Rejse til og Ophold i København. I de faa Aar har der været en stærkt stigende Tilslutning til de forskellige Kursus. Elevantallet er stadig vokset. Der er nu 110 Elever i Aarhus, og desuden er der i Aalborg i Aar aabnet en Filial, der har 19 Elever. I sidste Aar har Konservatoriet haft et 14 Dages Sommerferiekursus i Musik og Sang for Lærere og Lærerinder; og dette Kursus har aabenbart, efter de Udtalelser, der foreligger fra Lærere og Lærerkredse, afhjulpet en Trang. Det er ogsaa naturligt, at disse Feriekursus har vundet særlig Paaskønnelse, da Statens Lærerskole, der tidligere har haft saadanne Kursus, har indstillet dem for nogle Aar siden, hvad der sikkert har medført et Savn.

Nu vil nogle maaske tænke: Naar der er saa stor Tilslutning og kommer saa mange Elever, maa det jo være en god Forretning, der nok kan klare sig uden Tilskud fra Staten og det offentlige. Men